

Líffara breiti (Nýjord), keynfræðsla, teláu.

Nokkrur líffaralæti (Nýjord), keynfræðsla, kláu.

Jíttaga

van nýjordi líffaralæta á leyfaram karda og kvernu.

„Bradus munu leirjast og að heimum verðast, munu
systrunar sifjuva spilla; Hvert er í heimi, hórdómus
mikill, sheggjold, skálmoðl, skildir eru leloferir,
vindold, vargold, áður veröld steypist, enun engi
maður öðrum ^{en um i Völuspá} fyrma). Nþyglis verl er hve völvan leggur
mikla óherðlu í síðleysið, og hve hattu legt það se. Bradraerg,
sifjarþeit og hórdómus er það fyrila sem hinu nefrir. Síðan
homa ífridur og styrjaldur - sheggjold, skálmoðl - og baks
hallaði - vindold vargold - stó.vidri og 3ejo.alög kvo mikil
að ílfarnir (vargurum) líta efnan i leyggj til að leita hér næreti.

Nú er med með mestu menningarskiðnum reynin upp við líffarðis-
öld. Klámrar eru að verða uppi á hald lering, ungu keynslöðar-
innar. Lyndilek eru halið svo sjálfsíð J Þóru Heita kvara
„að séfa lija! Klámkirk myndir, Þar sem, ráttur ulkuðir
keynillingsar eru látnir skeala sig ² og utan í skelejum
og öðrum líttuda dresum ^{þær nýlega gott} eru ^{í eim} síðum syðas jafn fullordnum
sem unglungum og taldar mikils verð fræðla og mandsyndag.

Þ Þeim er haigt að grinda milljónir. Þar liggur hundurum grafin.
Herm segja að fræðlar eru leyfardismáls þurfi að komast
á í skálum. Þetta er alveg rétt. Það færft að fráda unglunga um
leyfardismál og getuð af hinsunleysi, en með varð og kurnáthu.
Það er ekki stórt að ferí lengur að segja bánum að skorlusum
hafi komið með barnið, sem móði ^{þeim} fófði freddi í gar. Skorlum
landsins fá bárn og unglungar sjálfraka fræðlum um leyfardismál.
Þau sjá hins dýrin eðla sig, og horfa á fegar hæfum og lambið

Festast. Sjálfum inn kemur til um borgarlið þeirra og
vita at hvern kemur ír kveði meðurinnar. Þórn í borgarliðnum
og borgum fá líthi vitneskjus hér um, nema þá helst þau lessa
dvelja í breitum á sunnin.

Síðan er var bætur í Vopnafjörðum eftir að sami málum
áhuga mónum um að stopa englingaskóla. Kenndi er það tungmál,
reikning og heilufræði. Í fersum englingaskóla hét er uppi freiddum
að um leyfardismál i sambandi við heilsufræðina. Freddi englingum
um hynfari ferla og kevna, ekki með ófyrirvara festsins í legum,
svo og um fætingu afkvæmisins. Þessi virtust englingarnir kemma
að mela ferska freðru og vera með spakklálit fyrir hana.

Nit fæssa leyfrafæðilar valey er sínig á það að tölun
verð vantað að reglugjöggi gott nöfni sín til yfir sunn
hluta leyfaraðanna. Þetta sama hafur komið fram í
vetur í hinum miklum deildum og skrifum um hláum og
hláum myndir.

Eg vil mi reyva að gera fersku málum skil og komu
á framfari málum um sýgðum i sambandi við ~~þe~~ leyfaraðin.
~~þe~~ Leyfari konurnar eru þel fælin og vanilega orrin i
grindarholinn. Síðan til er að raka henni eo ekki annan
að sú milli fota hennar en skapshárin. Síðan skapshárin
brafa verið rökud af konunni, svo sem gerst að við fætingu og
við aðgardsré að leyfaraðum hennar, líkist henni mest líkneski af
henni eða „geru“. Þó getur þarinn að líta rifu eda glufu milli
seykhra lindfellinga. Þarna er fætingaropnið. Eg legg til að glufan
á samti fætingaropnu sé kölluð rauf. (Rauf 1. op. gat. 2. rifa, glufa,
sjá verðabók menningarþjóð) Þærir beggja vegna glufernar
raufarbarnar - labia majora - Holðimur raufarbarmanna
raufarhol - vulva - Glumhundfellingarnar í raufarholinum raufarholi -
barmar - labia minora - Sem i raufarholi upnast leggöngin
að aftan, eru lítil að ~~þa~~ framar feragrasi. Nokkrum grama
o milli raufarholabarmanna er smáliffori clitoris, sem svarar
til sínar karlmannusins. Þetta liffori vil eigi nefna óf sin -

miðvöpunis. Líffari fætta er fæjdingar miðst fyrir konuna við samfarir. Þær að megi leg artung að þær er afgeraði um það hvort konan fer fullnagju við samfarir, eða eklei.

Um ónnur líffara heiti færst ekki að veda. Þær eru ágæt og rótgrovín heiti svo sem: leggöng - vagina -, leg - uterus, eggja stakkar og eggja kerfi. Oft hreyri ég konum tala um máðurlif. Þessi leiðinlega dönsku sletta (livmor) er að hverfa með illu, tím fæjina er engum tilgangi. Órðið leg er stutt og laggott og fjaðt, kven tengingarum svo sem: leggöng, leghlás, legbolus, leghol.

Kynfari hefur karlmannsins eru ítbyggð, varnarlaus og áhaflega við kvæm líffari, sérstaklega eistun. Þó spaska i hlíf á karlmanni eo hér meðal fantaþragð og áhafa. Hétt spartid eistun fyrir máðurinn bæst, jafnvel barnart bæst. Höfu á kynfaron, karla, óðrum en getnadslinnum, eru rótgroin í miálum og óæt. Fimmanleg svo sem: fænugur, eistun, sædisgangur, sædishlöður. Um getnadsarlinn karlmannsins - fænis - er fæð að segja að orðið í honum er myög að reiki. Bláður karla smádrængja nota örðið „tilli“ og getur fæð vel gengið. Órðið „titlingur“, fellur mér ekki. Fardabálk Guðmundar Þarmessor er örðið „redur“, fæð fellur mér ekki. Eg legg til að getnadslinnur karla sé kallaður sír. Órðið stutt og laggott og lesandur nota fæð um getnarlum hisdýra lírmis.

Þó hóum mahlus að vörnumon til unga fæðisins.

Hér „ljúfa lif“, lauslitið, er ekki eins aftr afliðsölmarsvert og allta meðli i fljótu Crædi: Þær fylgir mikil áhatta, sjeildómum og vonbrigði. Ein fækkaleg og vel hirt konu setti að regjia hvarjum karlmanni.

Kynjuleikdómas hafa farið í aukana á Norsuslöndum síðustu árin, sérstaklega lekandi. Lekanda sýslumir hafa skotid

visinda mónum og leikum ref fyrir vass. Hefur þeim tekið
 að bryja sig gegn lyfjum sem á þeim hafa verið til skamus
 tina. Leikandum í Þ Grænlendi er óvinnun fyrir óleikandi og
 hrafa Danir af fóri fengar áhuggjus. Saman vandræðaistand
~~mun~~
 skapað að skapast í Norðurlöndum, ef visindarnónum tekot ekki
 fljóttlega að fima eftir ný lög, sem umið gila að fæssu illfjöld.
 Leikandi er lívumliður og bráðmitandi keyrjuklömu. Ímitur
 verður við samfarir ~ coitus. Þ Karlmannum veldur hvern kívárdí-
 bolgu i fagrásini, tóðum og íslaflega sánum fenglatum. Eitt
 af eldri skáldum ehkjur lístí fessum mikla ^{þó} Þársvalas er
 fsvagl. Þoo: „ad vari einsog að miga ralhnifum. Karlmann
 meyðast fari til að leita lakinis jafn sljótt og sjúk dómurinn
 geris varð við sig. Um konur gegnis óðru mali. Hjá þeim veldur
 sjúkdómum inn ehkjur jafn miklu og íbærilegum frrautum og hji
 karlmánum. Fyrir geta farið gengið með sjúkdómum langtum saman
 án fests að leita lakenis, ad sjæf siger om fyrir smitandi fyrir til
leikning hefur farið ^{þó} og smita hever Karlmann, sem hefur samfarir
 við, mena fó að karlmennirnir eru svo hyygjur að tróla verju - smokk-
 við allfjölda. Leili konan ehkjur lakinis ferst bolgur frá raufarholi
 upps leggöng, gegnum leg og eggjastekka alla leið upps i heitdarhol,
 veldur lifhinnubolgu og snargskurst ósægindum. Konur geta auk
 annars orðið íbeyjus af fessum sínum.

Um himm margfætta og hattulega keyrjuklömu sárasítt -
 syphilitis er ekki lími til að ræða hér.

Þóri Þillijálmsson lakenis.

Árni Vilhjálsson, læknir:

Nokkur líffæraheiti (nýyrði), kynfraeðsla, klám

„Braeður munu beriast og að bönurnum verðast, munu systrunum sifjum spilla. Hart er í heimi skálmöld, skildir eru klofmir, vindöld, vargöld, áður veröld steypist, mun engi maður öðrum þyrma.“ Svo segir í Völu-spá. Athyglisvert er hve völvun leggur mikla áherzu á síðuleysið, og hve hættulegt það sei. Braeðravíg, sífjaspell og hórdóm óld — stórvíði og smjólaðg svo mikil, að útfarnir (vargurinn) ryðjast ofan í byggð til að leita sér að æti.

Nú er með mestu menningarþjóðum rumin upp ný sjóferð. Klárrit eru að verða fsoð. Kynnök eru talin svo sjálfssög, að þau heita bara „að sota hjá“. Klárnkvíkyndir, þar sem náttúrlausir kynvillingar eru látnir skaka sig utan í og a skækjum og öðrum léttiðardros um, gegn riflegri greiðslu, eru sýndar jaft fullorðnum sem freðstum og taðar mikilsverð fosa. Það er hægt að graða milljónir. Þar liggur hundurinn græfinn.

Menn segja, að fræðla um kynferðismál þurfi að komast á að regluglega gðó nöfn væru til í skólanum, þetta er alveg rétt. Það parf að fræða ungingana

vetur í hinum miklu deilum og skrifum um klám og klámnýnd. Í um kynferðismál og getnað af hispursleysi, en með varuð og kunnáttu. Það er ekki staett að lengur að segja bönnunum, að storkurinn hafi komið með barnið, sem móðir þeirra fæddi í gær. Í sveitum landsins fá börn og ungingar sjálfkrafa fræðsú um kynferðismál. Þau bessu nokkrum skil og koma á samþandi við kynfarin. Kynfareri karlmannsins eru útbryggð, óvarin og ákaflega við. Færir konumar eru óll innhyggeð, sparka í klof á karlmanni er hið mest að begar kálfurinn og lambið faðast. Sjá, að kálfurinn kemur út um burðarlið (rauf) kynfarera konu er ekki annað að náktu konu er ekki annað að innar og vita, að hamn kemur úr kvíði móðurinnar. Þórn í kaupstöðum og borgum fá litla vitneskjú hér um, nema þá helzt bau, sem dvelja í sveitum á sumrin.

Pegar ég var læknir á Vopnafirði kom ég ásamt nokkrum öðrum áhugamönnum á stórn unglingskóla. Keundi ég þar tungumál, reikking og heilsufræði. Í bessum unglingskóla hélt ég uppi fræðsú um kynferðismál í sambandi við heilsufræðina. Freiddi ungingara um kynfarari karla og kvenna, eðluna og frijóvgumina og þróun fóstursins í leginu, svo og um fæðingu afkvæmisins. Mér virtust ungingarnir kUNNA að meta bessa fræðslu og vera mér bakkatir fyrir hana.

Við að bessa kynfræðslu rak ég mig að það, að tölvvert vantaði kynferðismál þurfi að komast á að regluglega gðó nöfn væru til yfir suma hūta kynfaranna, petta sama hefur komið fram í

ir, eða ekki. Um önnur líffæraheiti það er ekki að ræða. Það eru ágæt og rótgrón heiti svo sem: Leggöng — vagina —, leg — uterus —, eggjastókkar og eggjakerfi. Oft heyri ég konur tala um móðurlif. Þessi leiðin á að lega dönskusletta (livmor) á að hverfa með öllu, hún bjónar engum tilgangi. Orðið leg er

stutt og laggott og bjált í sam tengingum svo sem: Leggöng, leghlás, legbolur, leghl.

Kynfareri karlmannsins eru útbryggð, óvarin og ákaflega við. Kvæm, sérstaklega eistun. Að

smítun verður við samfarir — coitus —. Á karlmönnum veldur hamn bráðri bólgu í byragrás

inni, tliðum og ákaflega sárum Hitti, sparkið eistun fær maður inn, lost, jafnvel banvænt lost.

Nófn á kynfarun karla, örðum kaupstöðum og borgum fá litla grindarholinu. Pegar lítið er á gríðarholinu, fær maður

innar og vita, að hamn kemur úr kvíði móðurinnar. Þórn í kaupstöðum og borgum fá litla vitneskjú hér um, nema þá helzt bau, sem dvelja í sveitum á sumrin.

Pegar ég var feðingarópið. Ég legg til, að glufan ásamt feðingarópi, ófærtur barna að líta rifu eða

gríðu milli bykkra, húðfelinga. Barna er feðingarópið. Ég legg til, að glufan ásamt feðingarópi, ófærtur barna að líta rifu eða

gríðu milli bykkra, húðfelinga. Menningarsjóðs. Barnarnir beggja vegna glufunnar raufragat. 2. rita, glúta, sjá orðabók

Menn gengið. Orðið „titlingur“ fellin sé kölluð rauf. (Rauf 1. op.

visindamönnum og læknunum ref fyrir rass. Hefur þeim tekist að

brynda sig geogn lyfum, sem á

þeim hafa umnið til skammtíma. Lekandinn á Grænlandi

er orðinn þar óækmandi og

hafa Danir af því þungar

ástand mun skapast á Norður-

lyf, sem unnið geta að þessu ill-

býði. Lekandi er hvimleiður og

bráðsmitandi kynsíjkódumur.

Smitun verður við samfarir —

coitus —. Á karlmönnum veldur

ur hamn bráðri bólgu í byragrás

inni, tliðum og ákaflega sárum

Hitti, sparkið eistun fær maður

inn, lost, jafnvel banvænt lost.

Nófn á kynfarun karla, örðum

en getraðarliðnum, eru rótgró-

rökud að konumi, svo sem gerit

er við feðinga og aðgerðir a

kynfarum hennar, líkist hún

meist likneski að konu eða „ginu“.

Pegar skapharinn hafa verið

þrókuð að konumi, svo sem gerit

er við feðinga og aðgerðir a

sem pungur, eistu, saðsingangur,

seðisþóður. Um getnaðarliðum

karlmannsins — penis — er það

að segja, að nafnið að honum er

miðjörga reiki. Meður smáðengja

nota orðið „tilli“ og getur það

legg til, að getnaðarliður karla

er mér ekki. I orðabók Guðmundar Hannessonar er orðið

„reður“, það fellur mér ekki. Ég

legg til, að getnaðarliður karla

sé kallaður sin. Orðið er stutt

og laggott og bendur nota það

um getnaðarliðum husdyra sínna.

Að lokum nokkur aðvörunar-

orð til unga fólkssins. Hið „ljúfa

lif“, lauslætið, er ekki eins eft-

irsískarvert og ætla mætti i

holi upp leggöng, segnum leg

og eggjastókkar alla leið upp í

víðarhol, veldur lifhimnu-

þolgu og margs konar óþegind

um. Konur geta auk annars orð

ið obýrjur af þessum sökum.

Um himm margþætta og hættu

aukana á Norðurlöndum síða

lega kynsíjkodom, sarasott —

syphilis — er ekki tím til að

Lekandasýklarnir hafa skotid